

Duizend jaar rust

‘Verder zult gij u zeven jaarsabbatten tellen, zevenmaal zeven jaren, zodat de dagen van de zeven jaarsabbatten negenenvestig jaren zijn. Dan zult gij bazuingeschal doen rondgaan in de zevende maand, op de tiende van de maand; op de verzoendag zult gij de bazuin doen rondgaan door uw ganse land’ (Lev. 25:8-9).

Het is bijzonder belangrijk op te merken dat de duizendjarige rust in de joodse bedeling op verschillende manieren werd voorgesteld. Elke zevende dag was een sabbatdag; elk zevende jaar was een sabbatjaar, en elke zevenmaal zeven jaren was er een jubeljaar. Elk van deze typische plechtigheden afzonderlijk, maar ook al die ceremonieën samen duiden voor het geloof op de gezegende tijd in de toekomst waarin werken en droefheid zullen ophouden, waarin ‘het zweet van uw aangezicht’ niet meer nodig zal zijn om de honger te stillen.

Dan zal de aarde, verrijkt door de milde regens van de Goddelijke genade en vruchtbaar gemaakt door de heldere stralen van de Zon der gerechtigheid, overvloedige opbrengsten produceren gedurende een tijdperk van duizend jaar, zodat de voorraadschuren en wijnpersbakken van Gods volk vol zullen zijn. Wat een gezegende tijd! Wat een gelukkig volk zal Israël dan zijn!

Het is heerlijk ervan overtuigd te mogen zijn dat deze dingen niet ontleend zijn aan de fantasie of de verbeelding van mensen, maar waarheden en werkelijkheden uit Gods openbaring zijn, die we kunnen genieten door het geloof. Het geloof is immers de zekerheid van de dingen die men hoopt en de overtuiging van de dingen die men niet ziet.

C. H. Mackintosh.